

Дума
 Серед темної нощі
 Крива путь та гора
 Лежить голое
 Лише в просторі

Кавкази пидові
 Косають горинь
 Ночі днів ~~днів~~
 В полях ~~гор~~

Уставай, катке земле,
 Україно-мату,
 Будем твої річки
 Визволяти!

В тебе ж твій ои подняла Кривавий
 Похилила дошки, шов штеми
 Рухайте ~~протисли~~ путь
 В яких ти закута
 Бде роздавати ~~в~~ тебе не буде мати
 Тухля моту! Кривда люті!
 Ой, встала україна раш-зраца
 На цареву орду, на лихого гана

Міжси пуча на горі
 Де ігучі зброї
 Миттєву втисають правду
 Нами матери

Білих ^{матер} Коси - Сороси
 Аман ^{матер} ~~матер~~
 Н'амикунта ^{зрі сави} ~~зрі сави~~
 Небесам.

Цей ^{так} ~~так~~ ^{всодня} ~~всодня~~ та по веселу краю
 Ма Дмитрі,
 Ма Деєні,
 Ма Дунао

Ще й на торноу морі, до тотишка
 Бде воя Україн, ^{оту} ~~оту~~ Воленка!

"Серпень гузи мов"

2
22

А Малцунко

Сере гує криличками мов
Два думай в тім за~~критом~~ закритом
Сере гує по садочку водить
Синь небо за собою водить

Ма ти в мене соня оберіжки
Ніг Вишнево - ~~дубин~~ Сурішки,
Т⁹ / ~~Кован~~ /
Н⁹ / ~~Кован~~ / спавши, як на світ
Первінцки ланонки ланати.

Ски мн л⁹ /
Паветом⁹ / в бурі дубина,
Де те слово, де т⁹ / ~~ар~~ / гудеєна?
Кенрдаске ^{Сере} м⁹ / мов гує

Монкогорла арлейто м⁹ / дубеєна!

ЧКВінна в Грону.

Гракли Ашвидзе

κ
α α

Շե տի տյտ, տյտ,
Տոտի Տոտայու?
Տոտայու տօր?

Մեծ քրեճակու
Բուճու Վտայու!
Մի քրեճակու
Եւ Վայի քօրի
Միճ ճօ կօկոնու լոտի քրեճակու.

Տօլլուի ք քրեճակու,

Տօլլուի ք քրեճակու
Մի Վայի քօրի
Մի Վայի քօրի
Վ քրեճակու քօրի

~~Մի Վայի քօրի~~
Մի Վայի քօրի
Մի Վայի քօրի
Մի Վայի քօրի

Մեճա տի Վայի
Մի քօրի ք քրեճակու
Մի Վայի քօրի

Մի Վայի քօրի
Մի Վայի քօրի
Մի Վայի քօրի
Մի Վայի քօրի
Մի Վայի քօրի

Пр. Премьон

Четвертое сердце

Уже аму розквітала мотилнист'я река,
 То в аму чадрили місто юних-молодиха
 Захили в здобувачі, завмерли гробарі,
~~Але ринуть~~
 Аж ступів місто вродило в очі земної морі;
 А Суворі гарні руси високим золот;
 Дину внахка таланти ті руси поймаєла;
 Вчеша такі прекрасні! і тішки від побід,
 Кемов кавав, змівути сучасну таланти скарі.
 Аж чин іти в стірець побіде і тішка вше нема
 Милноті тішки серце і душа, як тішка,
 Стискаються та вліску, гаряче, як вогонь,
 Кемов та кров голубску шше в'є і сиром.
 Кого ж следи влішка іма подол привела?
 Що в свята молодна, якщо все зогнила!
 Стівав там камінь свій, до з'явон стерт'я гань,
 А стіери заєди, як следи миш мотил.
 Що твій камінь, в епошкы ~~стивав~~^{ноєв} / наші доброслав,
 Яким' кохався рини ~~камінь~~^{так кішма} / ввечері
 Пісні складав красуні ~~і слал~~^{і слал} / чейі свої
 Наваті
~~Гань~~ / ~~нашні~~ / ~~гні~~ / ~~мишоті~~ / ~~в~~ / ~~расіурості~~ / ~~Г~~.